

Oppus mes tetta et waggla pu kullen
kurja ei te.

Parrembat rohto waggliid ärrahäetada, ei olle
kui ellaw hõbbe, kui sedda ennege nida walmiste-
tas kui waja om. Wõtta ütte jaggo ellawat-hõbbe
ja kuus jaggo zea raswa, hõro sedda ni kawwa ütte
kirowitse annumi ehk mõsri sisse kui wimatse ella-
wa-hõbbeda lotikesse omma-ärrakaddonu nink
muud middage ei jä kui üts hahk salw. Sesamma
salwiga woia ütte nöri ehk penikest kablakest ehk
wannapaala häste paksuste ja keuta sedda, ütte
jalga meast, kanno ümbre, sis sa woit kindmaste
lota et waggla ehk mu lehhesõja ellaja pu päle ülles
ei roma, temma lehti ärra ei sõ, ei ka wimate wõr-
ku nink pessi ei te. Waggla tulles ennambaste
süggisse wälja nink läwä puie pale ülles; seperrast

om ka tarwis neid ka winaku ajal kõwwa karjaga,
mes lubja wega jodetu om häste puhastada et ne
waggla ärra hätetetus saasse mes ehk wahhest
pu fore sissen ollesse, nink kui sa sedda ollet
tennu, sis weel woit sa sedda nöri, mes salwiga
woietu om, ümbre keuta; kül sa sis ndet et pu om
wagglade eest hoietu.

Kül olles hä kaia, sesamma salwiga ka puid
lebbe siittilide eest hoita kui sa sedda osse päle woi-
at. Se ei te pule mitte kurja nink temma hõng
om kige säratside ellajide mele wasta.

Kige kurjemba pu-häetaja omma üts weifenne
rohholinne waggel nink üts toine musta nink kolla-
ste jonega. Mesamma sõwa lebbe-ku ajal, ja Ja-
ni-ku allustussen puid kohhalt paljas, nida, et kui
ka ne pu häste omma häitsenu, aija perremees om-
mete middage ei sa, ja kui mõnni ajastaig järgi
mõda nida kii ärrasüwwas, sis lät wimate ka pu
hukka. Kui sa omme puid tahhat hoita, sis wotta
Oktobri ehk wina-ku eddimätsil päiwil ütte lehte kti-
jotusse papperit, (kui ka middage päle ei olle kirjo-
tetu), ja kui üts leht ümbre ei hõra sis wotta tõist
ka weel appi. Sedda papperi-lehte keute sinna selle